

чужда смѣтка, т. е. тие употреблявать на мѣсто лой мѣсо. *З. 231. 2)* отчетъ: Той занеса вѣрнѣ смѣтка на господара си за все что бѣ видѣлъ и чулъ. *II. 27.* Царьтъ трѣба само да търси смѣтка за дѣлата имъ. (*Il doit seulement s'en faire rendre compte*). *Т. 363.* Калфы, чираци и слуги,—каго нѣма да имъ трѣсятъ господаре-тъ смѣтка за гдѣ ходять, тѣ още повече ставатъ злонравни. *Л. Д. 69 р. 198.* **Вѣдѣ смѣт-китѣ съ нѣкого,** сочтусь, расправляюсь съ кѣмъ л.: Ела, Халиле, ела сега при мене да си видиме смѣтките съ тебѣ. *Ст. 39.*

**Смѣтлице** с. с. соръ: Съ една речъ всичко въ тия дни е въ почивка, дори и смѣтлицето (боклука) отъ кѣшитѣ стои нехвърлено задъ вратитѣ. *Люб. 24.*

**Сметнамъ** (*Макед.*) м. св. сниму, сброшу: Преку беденъ (*Секула Детенце*) со коня прескочи; Во дворе'и не'еста ѣ сметна. *М. 60.* Боя отъ коня сметна'е, ѣ владо'е на постеля, Боя си младо загина. *М. 241.* На порта би ме чекала, Отъ коня би ме сметнала, За рѣка би ме фанала. *М. 356.* Излезе Кѣзман предъ Бѣгот; Сметна си пушка одъ рамо. *Пс. 27, 351.* Отъ чушъ конь на полъ патъ те *сметинаетъ.* *М. р. 530 (посл.).*

**Смѣтница** с. ж. ариметика: Сега хора-та не смѣтатъ вече съ бобета и васулчета, нъ по Смѣтницѣ. *Л. Д. 1869 р. 174.*

**Сметнѣ** м. св. **Смѣтамъ** м. дл. 1) сочту, считаю: Изучаване-то на числа-та до 10, умствено да смѣтатъ съ тѣхъ и да ги нишатъ. *Л. Д. 1876 р. 167.* 2) разочту, расчитываю: Безъ да смѣтиѣ, сыромахъ управи душката кадѣ шумуленъето и, безъ дълго смѣтанъе, испрѣгна я. *Зк. 142.* И тогасъ смѣта да са оттегли свободно въ нѣкое село на Карія. (*Il compte de se retirer alors—*). *Т. 395.* 3) подумая, думаю; считаю: Той не си даваше трудъ да потърси други, като смѣташе че другѣйтѣ не ще бѣде подобъръ (*comptant qu'un autre ne serait pas meilleur*). *Т. 44.* Азъ смѣтахъ сводѣтъ си искаравъ вече, внезапно са сри-нахъ отъ една страна. *Р. С. 41.* Мореплавитѣ—имаха приготвени чу-вали съ каманѣ, и ги спускаха въ морето, а китовитѣ смѣтаха че е нѣщо за еденѣ (плѣчка). *Х. II, 17.* **Смѣтаніе** с. с. счетъ: Дѣдѣта учатъ на писанне и смѣтанне (*письму и счету*).

**Сметъ** с. м. и **Сметъ** с. ж., сѣ чл. **Сметѣтъ** и **Сметѣта** соръ: Здравото сѣмя (на пеперуды) пада на дѣно-то у сѣада, а пакъ празд-но-то и другѣй сметъ исплывва отгорѣ на вода-та. *Л. Д. 1874 р. 203.* Изхвърлена ли ѣ смѣтъ? *Пк. 101.* Лѣщѣлъ въ смета безцѣнтъ алмазъ. *Сб. 110.* Насъ и за смѣтъ нѣ вѣтвихъ. *Пс. 9—10 р. 32.* Ти си смѣтъ (боклука) измежду сичкитѣ убійцы! (*Abschaum aller Mörder!*) *З. П. 59.*

**Сметѣ** м. св. **Смѣтамъ** м. дл. вымету,—аю; уберу, убираю: